

במקום הסמוך לפנים, שאין סמוך ממנו לצד פנים!

ומבארין דברי רבי יוסי: "כל הניטל בפנים לינתן בחוץ" מאי ניהו? אילימא שירים של דם חטאות הפנימיות הניטלות בפנים כדי לשופכם על יסוד מזבח החיצון, למה ליה לרבי יוסי לתת בו סימן שניתנין על היסוד המערבי שהוא הסמוך ביותר לצד פנים, הא בהדיא כתיב בהו "ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד" ומהתם ילפינן למקום שפיכת השירים על היסוד כנגד הפתח!?

ותו פרכינן בדברי רבי יוסי: "כל הניטל בחוץ לינתן בפנים" מאי ניהו? אילימא גחלים של יום הכיפורים שדינם שיהיו ניטלים מעל גבי מזבח החיצון במחתה לצורך הקטרת הקטורת של כהן גדול ביום הכיפורים לפני ולפנים, הא בהדיא כתיב בהו "ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני ה'", ומדכתיב "מלפני ה'" דרשינן דהיינו סמוך לצד פנים כלומר להיכל, ולמאי בעי רבי יוסי למימר בהו סימנא?

אלא, יש לפרש דברי רבי יוסי שאמר כל הניטל בפנים לינתן בחוץ דאירי בשני בזיכי לבונה של לחם הפנים שהיו ניטלין בשבת מעל גבי השולחן העומד בפנים ודינן להיות מוקטרים על גבי המזבח החיצון, דגמרי משירים של חטאות הפנימיות שמקומן על גבי מזבח החיצון הוא בסמוך

ביותר כנגד הפתח.

והא דאמר רבי יוסי הניטל בחוץ לינתן בפנים איירי בגחלים של קטורת דכל יומא ויומא, שדינן להיות מוקטרים על גבי מזבח הפנימי, דגמרון מגחלים של יום הכיפורים שניטלין מכנגד הפתח.

ומהכא פשטינן דלרבי יוסי כוליה מזבח בצפון היה עומד. ומפרשינן, ומאי קסבר רבי יוסי בכרייתא שנתן סימנים? אי קסבר כוליה מזבח בדרום קאי אם כן עשרים ושבע אמות בעי למיתי ולמשוך מקרן מערבית דרומית לצד צפון של המזבח כדי שתהא המערכה מול הפתח. שהרי אורכו של מזבח היה ל"ב אמה וכולו בדרום, ופתח ההיכל היה עשר אמות והיה הפתח באמצע העזרה בדיוק — חמש אמות הצפונית של הפתח בצפון העזרה וכן חמש אמות דרומיות שלו בדרום. ואם כן, אם עמד המזבח כולו בדרום, עד גבול האמצע של העזרה, היה חציו הדרומי של פתח ההיכל, שהוא חמש אמות, מכונן כנגד חמשת האמות של המזבח הגובלות בקו האמצע, הילכך צריך למשוך כ"ז אמה [27=5-32] מהפינה הדרומית מערבית של המזבח כדי להגיע לאותן חמש אמות המכוונות כנגד הפתח.

ואי נמי נפרש בדברי רבי יוסי דקסבר קדושת היכל ואולם הוא וקרינן "לפני ה'" גם כנגד פתח האולם ולא רק כנגד פתח ההיכל, ופתח האולם היה עשרים אמות עשר בצפון ועשר בדרום, אכתי קשה דאם כן

מיעטו, הגם שהמחילה נעשית רק מתחת לחלק מהמזבח שהיה אפשר למעטו, מכל מקום כל זמן שלא מיעטו כולו קרוי מזבח, ולכן אם יש

תחתיו מחילה באיזה חלק שיהיה אפילו הוא מיעטו, הוא פוסל בכל המזבח.